

MUA NGHỀ

kiểu Úc

PHƯƠNG LAN

Mua nghề kiểu Úc hiểu theo nghĩa đen hoàn toàn, không hàm chứa bất kỳ một ẩn ý nào.

Đứa em của bạn tôi, một công tử chính hiệu ở Bình Dương, học chỉ đến lớp 12 rồi ở nhà. Suốt ngày chỉ mỗi một việc là ăn và chơi, mãi rồi đâm chán.

Ra nước ngoài sống chắc sẽ "đã" hơn, Hấn nghĩ!.

Thế là mẹ Hấn phải chạy vạy nhờ người chị làm thủ tục để làm vừa lòng cậu ấm: "vượt biển t h o a

chí tang bông"!

Vượt qua những thủ tục, cuối cùng Hấn cũng định cư được ở "vùng trời mơ ước": nước Úc.

"Vùng trời mơ ước" không như Hấn tưởng tượng và cũng không như ở Việt Nam, không sáng rề rà cà phê, không chiếu la cà quán nhậu, không tối ra rả karaoke, mọi người tất bật đi làm từ sáng đến tối, gặp được nhau chào hỏi đôi câu đã là quý rồi. Còn Hấn, dù đã ở tại "vùng trời mơ ước" nhưng cũng vẫn vô công rồi nghề, chỉ ăn rồi ngủ, lại không có bạn bè đàn đúm, còn chán hơn lúc ở Việt Nam. Tiến thoái lưỡng nan và không thể nằm dài và sống tầm gửi mãi ở xứ người: *Phải có việc gì đó để làm*, Hấn tự nhủ.

Những câu hỏi cứ hiện ra:

Đi học kiếm một tấm bằng rồi đi làm cho sang, cho xứng danh công tử một thời chẳng? Nhưng việc học đối với hấn thì quá khó từ khi còn ở Việt Nam, ở xứ người càng khó hơn!

Đi làm thì biết làm gì? Mà làm thuê thì "nhục thể" quá! Hấn trần trở tự vấn.

Xuất thân từ gia đình có truyền thống mua bán nên Hấn thuộc nằm lòng câu "phi thương bất phú", và chợt nghĩ: *Chỉ có mua bán là kiếm được tiền nhanh nhất và sẽ được nhàn nhất!.*

May thay, Hấn biết được tin rao bán một cửa hàng bán bánh tươi (kiểu như tiệm bánh Đức Phát, ABC). Không bỏ lỡ cơ hội, Hấn tiếp cận và nghĩ đơn giản là sẽ sang (mua) tiệm bánh để mua bán kiếm lời mà thôi.

Sau này, khi kể lại việc thương lượng để sang tiệm bánh thì Hấn dường như vẫn còn không ít ngạc nhiên lẫn thú vị dù sự việc diễn ra từ rất lâu. Khi thỏa thuận sang tiệm, Hấn buộc phải chấp nhận điều kiện mà người chủ yêu cầu như sau:

Một là: Hấn phải học làm thuần thực tất cả các loại bánh mà tiệm đã bán từ chủ trước và phải cam kết chất lượng bánh sẽ bán phải bằng hoặc hơn chủ trước đã làm.

Hai là: Hấn được khảo sát, theo dõi doanh thu bán hàng trong 3 tháng trước khi quyết định bỏ tiền ra sang tiệm bánh nhằm đảm bảo an toàn cho công việc kinh doanh sau này.

Điều hai thì quá dễ và cũng là điều kỳ vọng của Hấn nhưng *điều một* làm Hấn đắn đo, suy nghĩ nhiều lắm. Hấn đã phải lao động chân tay bao giờ đâu, mà còn phải làm bánh nữa chứ, một công việc Hấn nghĩ là chỉ dành cho phụ nữ!.

Được sự động viên và hỗ trợ tiền vốn của người thân và nhất là không còn con đường nào khác, Hấn đành chấp nhận các điều kiện mà người chủ tiệm bánh đưa ra.

Công việc làm bánh không đơn giản như Hấn nghĩ, cũng may là đã vượt qua được. Hấn đã học được cách làm bánh và làm một cách thuần thực. Đồng thời, sau khi tiếp cận với khách hàng và thấy doanh số hàng ngày của cửa tiệm đảm bảo sẽ có lời, Hấn đã quyết định sang tiệm.

Chấp nhận nghề làm bánh bán ở xứ người, điều mà một công tử như Hấn không thể nào có thể tưởng tượng ra, vậy mà, từ một người lông bông, không nghề nghiệp, Hấn rất giỏi làm bánh và làm chủ 2 cửa tiệm làm và bán bánh tươi ở Úc. Mặc dù không là đại thương gia, nhưng ít ra Hấn đã có một cái nghề vững vàng để nuôi sống

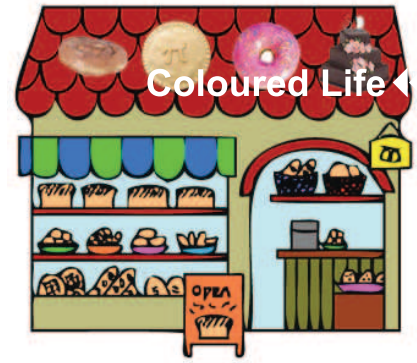

bản thân và gia đình sung túc.

Ở xứ mình, sang tiệm, thường được hiểu chỉ là chuyển nhượng lại địa điểm để mua bán, còn bán cái gì, như thế nào thì người mới mua sẽ phải tính toán. Cái kiểu sang tiệm bánh ở

Úc như Hân kể ở trên thì lạ quá, giống như kiểu chỉ có cha mẹ mới truyền nghề cho con như vậy ở Việt Nam.

Chỉ sang nhượng một tiệm bánh nhỏ thôi nhưng ở Úc đã bao gồm công nghệ (cách làm bánh), phương tiện làm bánh, địa điểm bán bánh và cả khách mua bánh.... thì mới biết; Chỉ là sang nhượng một tiệm bánh nhỏ thôi nhưng ở Úc họ đã có tư duy gần nhưng hoàn chỉnh về **chuyên giao công nghệ trọn gói**. Kiểu sang nhượng này thể hiện rất rõ trách nhiệm của người "tiền nhiệm" đối với "sự nghiệp làm và bán bánh" của mình, thể hiện cái mong muốn sự nghiệp mình gây dựng sẽ phải được phát triển và không phân biệt người "kế nhiệm" là ai, **miễn là phải phát triển**. Điều này nghe có vẻ xa lạ với việc nghề thì thường là

phải cha truyền con nối, hoặc phải là đệ tử tín cẩn mới chân truyền!

Nghe nói ở Úc, khi sang nhượng chỗ mua bán thường đều trọn gói như thế và xin tạm gọi là **mua nghề kiểu Úc**. Từ một người không biết gì, nếu chí thú làm ăn, khi sang tiệm ở Úc sẽ được người đi trước chỉ vẽ tận tình để có thể hành nghề và phát triển thành công. Không rõ mức độ chính xác của thông tin này tới đâu, nhưng rõ ràng tư duy cho nên tảng phát triển từ những giao dịch bình thường hàng ngày kiểu Úc này rất đáng để suy ngẫm. □

Di huấn cho con

Có một nhà thông thái, lúc biết mình sắp ra đi theo tổ tiên, liền gọi các con lại bên giường, chỉ vào kho sách mênh mông của mình và nói:

- Bây giờ cha tiết lộ cho các con một điều bí mật: kho sách vĩ đại của ta chính là một món quà do một vị Thánh đã ban tặng, khi Ngài thấy ta nhà nghèo mà học hành chăm chỉ. Cùng với món quà tặng vô giá đó, Ngài còn bảo: "Trong kho sách vô tận có một quyển sách quý nhất, trong quyển sách quý nhất ấy có một trang quý nhất, trong trang sách quý nhất ấy có ghi một câu thần chú. Ai đọc được câu thần chú ấy sẽ trở thành một nhà thông thái trong những nhà thông thái..."

- Cuốn sách nào vậy cha? người con trai cả nhanh nhẩu hỏi.

- Chính ta cũng muốn hỏi vị Thánh câu đó, nhưng chưa kịp thì Ngài đã biến mất.

Ngừng lại giây lát rồi người cha trút cạn sinh lực vào lời trăng trối cuối cùng:

- Cả đời ta đã cặm cụi đọc, nhưng vẫn chưa đọc được cuốn sách quý báu ấy. Đòi các con còn dài, các con hãy chăm chú vào việc đọc. Ta hy vọng rằng các con sẽ may mắn hơn ta là tìm được câu thần chú linh thiêng ấy!

Nghe lời căn dặn, những người con của nhà thông thái cần mẫn đọc hết ngày này qua ngày khác. Họ đọc mãi, nhưng vì kho sách dường như là vô tận nên vẫn chưa đọc đến cuốn sách quý báu ấy. Song nhờ những kiến thức thu lượm được qua ngày tháng, họ đã trở thành những bậc trí giả khả kính.

Chỉ có sự kiên trì nhẫn nại mới có thể sở hữu phần nào kho kiến thức quý báu và vô tận của nhân loại.

(Sưu tầm)